

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

362.7

Hely

Idő

"1912"

Személy

Forrás: Világ

Bp.

1912 X/29

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Budapesti
Gyermekgyámolító Szervezet

A IX. ker., Ernő-utcai községi iskola igazgatójának kezdeményezésére alakult ezzel a címmel egy újabb humánus célt szolgáló egyesület. Az egyesület nem a jelszavak tenyésztését és az egyesületek számának szaporítását akarja szolgálni. Bizonyítja ezt programja, de bizonyítja sok egyéb is.

Működési köre rokon a patronázs működési körével. De nem azonos vele. Kiegészíti azt. Mert míg amaz a már züllött gyermekeknek környezetéből való kiemelését tűzte ki célul, de a környezetet megtagadja olyannak, amilyen; ez minden bajt tekintetbe vesz és mindent gyógyítani igyekszik. Célja: megmenteni a züllésnek induló gyermekeket még attól is, hogy a patronázs gyámoklására szorúljának. Így a patronázs vállairól is negy terhet vesz le és elejét veszi a züllésnek.

Tudjuk, hogy az egyén bűnözése sokszor a környezet hatásának egyik megnyilvánulása. A legtöbb bűn szülőanyja a nyomor és atyja a kétségbeesés, tanácstalanság. Ha a családfenntartó munka nélkül van, nyomorba jut a család és a nyomor elcsüggeszti az embert, megöli az energiát, elfáulttá teszi a nyomorgót és megtermékenyíti a lelket minden rossz befogadására és termelésére.

Ez az egyesület, ha kell és lehet, pénzsegéllyel akarja enyhíteni a nyomort ott, hol még ez megállíthatja az egyént, a családot a züllés útján; ha valakit a munkanélküliség átka ragad karjaiba, szereznek megfelelő munkát a kenyérkeresőnek; ha betegség emészti a családtagot, gondoskodnak megfelelő elhelyezéséről, gondozásáról. Ezáltal meg-

óvják a szenvedőket a végső elkeseredéstől, ami által a gyermek megmenekül a züllést előmozdító környezettől. Ahol hiányzik a téli ruha, a fűtőanyag, ott ezt is megszerzi a szükségben szenvedők számára. S hacsak mindez már lehetetlen, vagy nem segíthetne, adják a gyermeket a patronázs gondozásába.

Már hat hónapja, hogy ez egyesület megkezdte valóban humánus működését, csendben, a legkisebb zaj és reklám nélkül, csupán az alapítók áldozatkészségéből, kik sajátjukból fedezték a már eddig felmerült költségeket. Pedig nem gazdag emberek az alapítók, szegényesen fizetett tanítók és egy-két magasabb rangú hivatalnok. Azonban úgy a főváros, mint a kormány erősen kezdenek érdeklődni ez egyesület iránt és ugyyszólván biztos kiállítás van rá, hogy mihamarabb nem marad el a két fontos tényező támogatása sem.

Természetes, hogy ez erősebb akció megindításával ismét csak a tanítóságra hárul a munka legnagyobb része: a környezet tanulmányozása, a baj okainak és orvoslási módjának megállapítása stb. Ám, hogyan várhatnak az éhbéren tengődő tanítóságtól, bármennyire lelkesednek is minden humánus ügyért, eredményes és lelkes munkát. Hogyan segítsen mások nyomorán, hogy lássa mások nyomorát az, ki maga is — ugyyszólván — nyomorog?

Ezzel tisztában voltak az alapítók is és azzal, hogy eredményes munkát ingyen nem várhatnak. Nem kell, hogy megfizessék, mert hisz a munkát úgy sem lehet megfizetni illőképpen, de honorálni a lehetőség szerint mégis kell. Ezért az alapítók ily irányban is eljárak az illetékes tényezőknél, hogy az egyesület megbízásából ténykedő

tanítókat honorálják. S az eddig ismeretes tárgyalási eredmények ez irányban is biztatók.

Az alakuló gyűlést Horváth E. János vezette. Az eddigi működésről való beszámolás keretében igazán szép dolgokról értesülhettünk: Egy családfenntartó fiatalember hat hónapig volt munka nélkül. Ezen való elkeseredésében öngyilkos akart lenni. Ezt az egyesület megtudva, lebeszélte őt, munkát szerzett neki; most boldogan él azzal a három emberrel, kik az ő keresetéből élnek. Egy benne, ki ugyyszólván már az utcára került betegsége miatt, szintén ez egyesületnek köszönheti megmentését a végső nyomorból, esetleg a haláltól. Megvizsgálták orvossal, ki megállapította, hogy tüdőcsucsuhurutja van. Elhelyezték az Erzsébet királyné-szanaszatóriumban, biztosítottak neki ott heti ellátást és állást, mire kiszabadul.

Sok ily példával szolgálhat még az egyesület törzskönyve.

Ha az egyesület így folytatja működését, ki zárólag a részrehajlatlan humanizmus szolgálatában szép jövő vár rá.